

APELACIONI SUD, Rouen

Presuda od 13.X 1977.

Cie d'assurances et de
réassurances Es Saada
c/a capitaine du "Bretwalda"

Prijevoz morem - Osiguranje tereta - Subrogacija osigura-
telja u prava osiguranika - primatelja protiv broдача -
Pitanje zastare - Tužba osiguratelja subrogiranog u prava
primatelja protiv broдача je pravovremena sve dok tužba
osiguranika protiv broдача nije zastarjela i osiguratelju
se ne može valjano prigovoriti da nije utužio neposredno
nakon isplate osiguraniku

Osiguratelj je uložio žalbu protiv presude trgovačkog suda u Rouenu u dijelu kojim je njegov zahtjev protiv broдача za naknadu štete u iznosu isplaćene osigurnine odbijen kao zastario.

Naime, primatelj pošiljke isporučene u oštećenom stanju je tužio broдача za naknadu štete u iznosu od 50.882,43 F početkom veljače 1974. godine. Osiguratelj je sredinom svibnja iste godine isplatio primatelju - svom osiguraniku osigurniku u iznosu od 19.600 F te se, subrogiran u prava svog osiguranika u tom dijelu, umiješao u parnicu zahtijevajući naknadu u iznosu isplaćene osigurnine. Istodobno je primatelj - osiguranik umanjio visinu istaknutog tužbenog zahtjeva za iznos isplaćene osigurnine.

Brodar se usprotivio zahtjevu osiguratelja navodom da je zastario koji razlog je prihvatio i prvostepeni sud, ističući da je šteta konstatirana početkom kolovoza 1973. godine, da je osigurnina isplaćena svibnja 1974. godine, a da do rujna 1975. godine tuženi brodar nije imao znanja o intervenciji osiguratelja, te zaključujući da je nastupila zastara u korist broдача, budući da osiguratelj nije uložio nikakav zahtjev do tog vremena.

Apelacioni sud je prihvaćajući žalbu osiguratelja ukinuo presudu prvostepenog suda u tom dijelu i obvezao broдача na naknadu štete navodeći slijedeće bitne razloge:

Nesporno je da je osiguranik pravodobno tužio broдача za naknadu cjelokupne štete i da je osiguratelj isplatio osigurninu (dio štete) u toku parnice protiv

brodara, za koji iznos je osiguranik i umanjio tužbeni zahtjev. Naime, i sam tuženi brodar je tražio od suda da se konstatira da šteta koju je osiguranik pretrpio a koja nije pokrivena osiguranjem iznosi 38.486,58 F.

Slijedom toga sud zaključuje da je tužba osiguratelja pravovremena i osnovana budući da je on mogao ostvarivati svoje pravo regresa protiv brodara temeljem subrogacije tek činom isplate osigurnine (kad je parnica protiv brodara već bila u toku) i to sve dok tužba osiguranika protiv brodara nije zastarjela. Stoga se osiguratelju ne može prigovoriti da nije utužio neposredno nakon isplate osigurnine.

Apelacioni sud je ujedno odbacio sve prigovore tuženog brodara u žalbenom postupku o valjanosti same subrogacije i prava osiguratelja da se umiješa u parnicu, okarakterizirajući ih ne samo kao neosnovane već kao zloupotrebu procesnih ovlaštenja, i obvezao brodara da naknadi sve parnične troškove kao i iznos od 2.000 F osiguratelju iz naslova naknade štete zbog svog šikanoznog držanja u parnici.

(DMF 1978, str.551)

M.P.